

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจะนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 สารระการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ 2544
 - 1.2 การอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.3 กลวิธีสตาร์ท
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ 2544

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 1 - 74) ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งสรุปสาระสำคัญดังนี้

1. สาระสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
สาระสำคัญกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ กำหนดได้ ดังนี้
 - 1.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวม และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
 - 1.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
 - 1.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
 - 1.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งได้ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. คุณภาพผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

3.1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

3.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบายเปรียบเทียบ และ

แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พุดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3.3 พุดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆที่อยู่ในความสนใจของสังคม พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

3.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

3.5 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3.6 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพุดและการเขียน

3.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

3.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

3.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พุด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

3.10 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังตาราง 1 - 8

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน
 จากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง และอ่าน	<p>ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงในการทำอาหารและ เครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาภยา การบอกทิศทาง ป้ายประกาศ ต่างๆ หรือการใช้อุปกรณ์</p> <p>- คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again/ Read and draw./ Put a/an...in/on/under a/an.../ Go to the window and open it./ Take out the book, open on page ๑๗ and read it./ Don't go over there./ Don't be late...,etc.</p> <p>- คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in a dictionary./ Look up the meaning in a dictionary, please./ Can/Could you help me, please?/ Excuse me, could you ...? ,etc.</p> <p>- คำแนะนำ เช่น You should read everyday. / Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่น Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish...,etc.</p> <p>- คำสันธาน (conjunction) เช่น and/but/or</p> <p>- ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,...Third,...Next,... Then,... Finally...,etc.</p>
2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบท ร้อยกรอง (poem) สั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	<p>ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออก เสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ /การออกเสียง เน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ/การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ใน ประโยค/การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน/การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. เลือก/ระบุประโยคและข้อความ /ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (non-text information) ที่อ่าน	ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,400- 1550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little ,etc.
4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ - Yes/No Question/Wh-Question /Or-Question ,etc. - Tenses : present simple/ present continuous/ past simple/ future simple ,etc.

ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา
 ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ การ แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม สถานการณ์ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน
2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจงตาม สถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจง
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่าง เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../May/Can/Could...?/ Yes,.../Please do./Certainly./Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but...etc.
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่าง เหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความ คิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และ ให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice/ Very nice./ Well done!/ Congratulations/ I like... because... / I love...because.../ I feel... because...I think.../ I believe.../ I agree/disagree... I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! ,etc.

ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร
 ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ และ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง กิจกรรมยามว่าง การท่องเที่ยว การศึกษา เป็นต้น
2. การใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และชี้แจงตาม สถานการณ์	การใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และชี้แจง
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../...please/I'd like.../I need... / May/Can/Could...?/Yes... / Please do/ Certainly/Yes of course/ Sure/Go right ahead/Need some help?/What can I do to help?/ Would you like any help?/I'm afraid.../I'm sorry, but.../Sorry, but...,etc.

ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับ
 วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับ บุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ระดับของ ภาษา มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำ ตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความ รู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การ กล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
2. บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของเจ้าของภาษา	วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียม และประเพณี ของเจ้าของภาษา

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง
ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่าง
ถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตาม โครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของ เจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ และชีวิต ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย	ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย

ตาราง 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง
 ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลก
 ทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 7 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์
 ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์ จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา

ตาราง 8 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือ
 พื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ใน การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

5. โครงสร้างหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 18) กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนปีละ 160 ชั่วโมง

การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และเพิ่มเติมดังนี้

ระดับประถมศึกษา สามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนรวมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และผู้เรียนต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและสอดคล้องกับเกณฑ์การจบหลักสูตร

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติม ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 360 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ในส่วนของกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป.1 - 6) รวม 6 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - 3) รวม 3 ปี จำนวน 54 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - 6) รวม 3 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

6. คำอธิบายรายวิชา

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 134) กำหนดคำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

ใช้ภาษา น้ำเสียง และท่าทาง สื่อสารตามมารยาทสังคม และภาษาในการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในการเรียน การปฏิบัติงาน การสมัครงาน ขอละให้ข้อมูลความช่วยเหลือและการบริการผู้อื่น ถ่ายโอนข้อมูลที่ได้ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงคำ วลี สำนวนง่าย ๆ ประโยค คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย ข้อความ ข้อมูล บทอ่าน เรื่องราวสั้น ๆ ทั้งที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ว่าความเรียง และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แล้วถ่ายโอนเป็นถ้อยคำของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ สรุป แสดงความคิดเห็น ความต้องการ ความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง ข่าวสาร เหตุการณ์สำคัญต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ท้องถิ่นสังคม ประสบการณ์ส่วนตัว การศึกษา การทำงาน เทคโนโลยี งานประเพณี วันสำคัญ ของชาติ ศาสนา วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7. หน่วยการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 141) กำหนดคำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดังนี้

Unit 1 : Myself

1.1 Personal Information

- Names
- Address
- Age
- Sex
- Places of Birth
- Nationalities
- Religions
- Likes/Dislikes
- Interest
- Routine

1.2 Personality Traits

- Personality Characteristics
- Physical Characteristics
- Interests
- Skills
- Strengths

Unit 2 : Interest/Opinion

2.1 Inspirations

- Short Term Goals

2.2 Media

- TV
- Video
- Magazines / Books / Newspapers

Unit 3 : Health

3.1 Food

- Tastes
- Identifying Labels
- Preservatives
- Rotten Food

Unit 4 : Places

4.1 Interesting Places in Community

- Ecology
- Directions
- Maps
- Sites
- Sounds
- Smells
- Tastes
- Feeling

4.2 Travel Around the World

- Sites
- Transportation
- Services
- Accommodations
- Weather
- Distances
- Home-stay

Unit 5 : People

5.1 Community Members

- Position and Hierarchy of Community
- Students Roles in a Community for Environmental Protection

Unit 6 : Culture

6.1 Local Stories

- Local News
- Local History

6.2 Local Sites

- Temples
- Ruins
- Statues
- Waterfalls
- Rivers
- Farms
- Fields

- Parks

Unit 7 : Foreign Culture

7.1 Meeting Foreigners

- Appropriate Questions
- Appropriate Behavior

7.2 Pop Culture

- Teens in Other Countries
- Entertainment
- Clothing
- Music
- Hobbies

Unit 8 : Social Issues

8.1 Communications

- Body language
- Tone of Voice
- Words
- Listening
- Sympathizing
- Compromising
- Avoiding Conflict

8. การวัดและประเมินผล

กรมวิชาการ (2546 : 245 - 253) ได้กำหนดการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประเมินทั้งความรู้ซึ่งหมายถึง เนื้อหาทางภาษา ประกอบด้วย เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพซึ่งหมายถึงทักษะในการนำความรู้ไปใช้ การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์ และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา นั่นคือ สมรรถภาพในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึง ทักษะการปรับตนของนักเรียนในสถานการณ์การสื่อสาร สามารถแยกได้เป็น 4 สมรรถภาพย่อย ดังนี้

1. สมรรถภาพทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้เนื้อหาภาษา ได้แก่ การเปล่งเสียง การสร้างคำ การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค

2. สมรรถภาพทางภาษาศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม (Socio-linguistic and Socio-cultural Competence) เป็นความสามารถในการรู้จักใช้ภาษาตามวัฒนธรรมสังคม รู้จักปรับภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและกฎเกณฑ์ทางสังคม ตามบทบาทและสถานการณ์ในการสื่อสาร

3. สมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ (Discursive Competence) เป็นความสามารถในการเรียบเรียงลำดับความคิด เชื่อมโยงข้อความเป็นความหลัก ความรอง รายละเอียดบริบทไม่ว่าจะเป็นข้อความที่สื่อสารด้วยวาจา หรือลายลักษณ์อักษร

4. สมรรถภาพทางยุทธศาสตร์การสื่อสาร (Strategic Competence) เป็นความสามารถในการใช้วิธีการทดแทนต่าง ๆ เพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่อง เช่น การอธิบายคำด้วยท่าทาง หรือด้วยการใช้ประโยคเทียบเคียง

ในการออกแบบการประเมินทักษะทางภาษา ต้องกำหนดสิ่งที่ต้องการประเมินให้ชัดเจนตามสมรรถภาพในการสื่อสาร โดยอาจแยกเป็นประเด็นตามจุดประสงค์การประเมิน ดังนี้

1. ประเมินเนื้อหาทางภาษาหรือการใช้ภาษา
 - 1.1 ถ้าต้องการประเมินเนื้อหาย่อ ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของประโยคจะมุ่งวัดที่ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง
 - 1.2 ถ้าต้องการประเมินวิธีการที่นักเรียนเอาจริงเอาจังประกอบเหล่านี้มารวมกันในขณะที่ใช้ภาษาต้องประเมินการใช้ภาษา
2. ประเมินสมรรถภาพทางภาษา
 - 2.1 ถ้าต้องการประเมินการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคล สถานภาพทางสังคม จำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางภาษาศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม
 - 2.2 ถ้าต้องการประเมินความสละสลวยในการลำดับความทางภาษา จำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ
 - 2.3 ถ้าต้องการประเมินวิธีการหาข้อมูล การแก้ปัญหาในการพูด จำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางยุทธศาสตร์การสื่อสาร
3. ประเมินการเรียนรู้
 - 3.1 ความสามารถในการใช้พจนานุกรม
 - 3.2 ความสามารถในการหาความหมายของคำที่ไม่รู้จัก
 - 3.3 รู้จักใช้ภาษาในการถามเพื่อแสวงหาคำตอบ
4. ประเมินทักษะการเรียนรู้ทั่วไป
 - 4.1 การทำงานร่วมกันในกลุ่ม
 - 4.2 การรู้จักตนเองว่า รู้อะไร และยังจำเป็นต้องเรียนรู้อะไร
 - 4.3 ยุทธศาสตร์ในการหาข้อมูลที่ไม่รู้
 - 4.4 การปฏิบัติตามคำสั่งในการทดสอบ

9. เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics)

เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) โดยทั่วไปมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน ดังนี้

1. เกณฑ์ (Criteria) หรือแนวทางต่างๆ ที่นำมาใช้ในการพิจารณา เช่น ความถูกต้องการใช้ภาษา ความคล่องแคล่ว ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

2. คำอธิบาย (Rubrics) ถึงระดับคุณภาพของแต่ละแนวทางหรือเกณฑ์ว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับใด จึงจะได้ตามเกณฑ์

รูปแบบของเกณฑ์การประเมิน จำแนกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rating Scales) เป็นแนวทางในการให้คะแนนโดยพิจารณาจากภาพรวมของผลงาน โดยนำองค์ประกอบสำคัญที่บ่งบอกถึงผลงานที่คาดหวัง มาจัดทำเป็นรายการ ระบุคำอธิบายที่บรรยายลักษณะของเกณฑ์ในแต่ละรายการ เรียงร้อยต่อกันเป็นภาพรวมที่แสดงถึงคุณภาพให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในแต่ละระดับ กำหนดเป็นเพียงคะแนนเดียวสำหรับงานหรือการปฏิบัตินั้น ๆ เหมาะที่จะนำมาใช้ในการประเมินทักษะการเขียน ทักษะการพูด เช่น ในการประเมินการใช้ภาษาสำหรับการเขียนตอบแบบไม่จำกัด องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การสื่อความ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยง ความต่อเนื่องของแนวคิด ความคิดสร้างสรรค์ และความสละสลวยของภาษาได้

2. เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rating Scales) เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน คือ แนวทางให้คะแนนโดยพิจารณาแต่ละส่วนของงานที่มีลักษณะการตอบที่จำกัด ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางให้คะแนน โดยมีคำนิยามหรือคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้นๆ ในแต่ละระดับให้ชัดเจน กล่าวคือ กำหนดการพิจารณาเป็นประเด็นต่าง ๆ แยกกันในงานชิ้นเดียว ซึ่งครูผู้สอนจะสามารถเปรียบเทียบงานนั้นได้โดยตรงกับเกณฑ์ที่กำหนด และส่วนใหญ่จะพิจารณาไม่เกิน 4 ด้าน

สำหรับแนวทางในการสร้างเกณฑ์การประเมินทางภาษาพิจารณาเป็น 4 แนวทาง ดังนี้

1. เกณฑ์การปฏิบัติ (Pragmatic Criteria) ประเด็นที่ควรนำมาพิจารณา ได้แก่ การปฏิบัติตนของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถทางภาษา เช่น การวาดภาพตามคำสั่งที่ได้ฟังหรืออ่าน หรืออาจจะเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความถึงสิ่งที่เขาควรปฏิบัติ เช่น ใช้ภาษาเขียนลำดับขั้นตอนการทำงานของตนเองได้

2. เกณฑ์ทางภาษา (Linguistic Criteria) ควรให้ครอบคลุมทั้งการใช้คำศัพท์ (Lexicon) รูปแบบประโยค (Syntax) ความถูกต้องในการออกเสียงสำหรับการพูด (Phonology) และเรียบเรียงคำในประโยค (Morphology)

3. เกณฑ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Criteria) ต้องคำนึงถึงขนบธรรมเนียมประเพณี และแนวปฏิบัติอันเป็นวัฒนธรรมที่แสดงออกทางภาษา เช่น การต้อนรับ การขอบคุณ ขอโทษ หรือระดับภาษา เป็นต้น

4. เกณฑ์ด้านยุทธศาสตร์การสื่อสาร (Strategic Criteria) ควรได้พิจารณายุทธศาสตร์ของผู้สอนที่จะทำให้การสื่อสาร สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เกิดความเข้าใจกันตามจุดมุ่งหมาย ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่ น้ำเสียง ภาษาท่าทาง การใช้ภาษาเทียบเคียง ภาษาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สภาวะทางอารมณ์ เป็นต้น

การอ่านภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการแสวงหาความรู้ทางวิทยาการต่างๆ ตลอดจนเพื่อความบันเทิง นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

เพียร์สัน และ คูเพนแฮฟเวอร์ (Pearson and Koppenhaver. 2010 : 2) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านไม่ใช่การอ่านออกเสียงคำที่ใช้เขียนโดยทั่วไป หากแต่เป็นการเกิดการเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้หรือเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ฉะนั้นครูผู้สอนต้องมีความชำนาญในการเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างแท้จริง

เฮดคอก และเฟอร์ริส (Hedgcock and Ferris. 2009 : 15) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การสร้างข้อความที่เป็นภาษาพูดที่สมเหตุสมผลจากเนื้อหาที่อ่านขึ้นมาใหม่และทำการตอบสนองต่อความหมายไปยังข้อความที่สร้างขึ้นใหม่ที่มีความสัมพันธ์กับภาษาพูด

นัททอลล์ (Nuttall. 2005 : 2 -3) ได้กล่าวถึงคำนิยามที่หลากหลายของคำว่า การอ่านไว้ว่า ขึ้นแรกก่อนที่จะเริ่มอ่านได้นั้นต้องถอดรหัสหรือระบุคำต่าง ๆ ในบทอ่านให้ได้ก่อน โดยเป็นภาระหน้าที่ของครูที่จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้ ซึ่งคำนิยามของขั้นต่อมา คือ จะต้องสื่อสาร พูด และออกเสียงได้ ซึ่งเป็นประสบการณ์โดยทั่วไปที่ครูจัดบทเรียนของการอ่านให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกอ่านออกเสียง ฝึกความคล่องแคล่ว การแสดงออกทางคำพูดและอื่น ๆ โดยการอ่านออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เริ่มหัดอ่าน เพราะทำให้ตนเองค้นพบได้ว่า ควรเขียนอย่างไรให้สัมพันธ์กับคำที่ใช้พูด แต่ทั้งนี้ ขึ้นอ่านออกเสียงยังไม่ใช่มั่นสุดท้าย กล่าวคือ การอ่านเป็นการอ่านเพื่อความหมาย นอกจากได้รู้ความจริงจากสารแล้ว ยังได้รับทั้งความสนุกเพลิดเพลิน แง่คิดต่าง ๆ หรือแม้แต่รับรู้ความรู้สึกตามบทอ่านอีกด้วย ถือว่าเป็นการอ่านที่นัททอลล์ได้เน้นว่า อยากให้เราอ่านเพื่อเอาไปใช้ในชีวิตนอกห้องเรียน ไม่ใช่เพียงอ่านเพื่อเรียนรู้ทางภาษา และได้สรุปเกี่ยวกับความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านยากที่จะแปลความหมายได้แน่ชัด นั่นคือ เราจะรู้ความหมายของการอ่านก็ต่อเมื่อเราได้สำรวจด้วยตนเองจากการอ่าน เกิดเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน ผู้เขียน และบทอ่าน

เทเลอร์ และคณะ (Taylor and others. 1995 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้อ่านและเนื้อหา และบริบทที่ผู้อ่านอ่านเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจคุณลักษณะและคุณภาพของความเข้าใจของผู้อ่าน

ปาง และคณะ (Pang and others. 2003 : Web Site) การอ่าน คือ การเข้าใจข้อความของเนื้อหา การอ่านเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับทั้งการรับรู้และความคิด การอ่านประกอบไปด้วยสองกระบวนการที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่ การรู้ถ้อยคำและความเข้าใจ การรู้ถ้อยคำ หมายถึง กระบวนการรับรู้ว่าสัญลักษณ์ที่เขียนตอบสนองต่อภาษาพูดของคนเราได้อย่างไร ส่วนความเข้าใจ คือ กระบวนการของการเข้าใจถ้อยคำและเนื้อหา โดยทั่วไปผู้อ่านใช้ความรู้เดิม คำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ ประสบการณ์กับเนื้อหาและกลวิธีอื่น ๆ เพื่อที่จะช่วยให้เข้าใจเนื้อหา

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำ
ให้บุคคลได้พัฒนาตนเอง และสังคม นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

เพียร์สัน และ คูเพนเฮฟเวอร์ (Pearson and Koppenhaver. 2010 : 3) ได้กล่าวถึง
ความสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การเรียนรู้เพื่ออ่านและทำความเข้าใจ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้น
ในสังคมทั่วไป ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการอ่านและได้รับการส่งเสริมการคิดเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ในบทความที่
พุดสนทนา เพื่อจัดลำดับความสำคัญความคิดเห็นและข้อสนับสนุนเกี่ยวกับข้อมูลของบทความที่อ่าน

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 2001 : 68) ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญ
ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากเพราะผู้เรียนหลายๆ คนต้องการที่จะอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพหรือ
เพื่อจุดมุ่งหมายทางการเรียน การอ่านจึงถือเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน และเป็นสิ่งที่ดีสำหรับ
ผู้เรียนภาษาเพราะอย่างน้อยที่สุดผู้เรียนก็มีความรู้ทางด้านภาษาติดอยู่ในสมองหรือความคิดของผู้เรียนซึ่ง
เป็นกระบวนการที่ได้มาจากการอ่านภาษา จึงทำให้ผู้เรียนมีความรู้และได้ฝึกคิด ซึ่งจะเป็นหนทางที่จะนำมา
สู่การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ นอกจากนี้การอ่านยังเป็นการเปิดโอกาสทางการเรียนภาษา
ให้กับผู้เรียน เช่น ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน และการสร้างประโยคโดยการเขียน
บทความสั้น ๆ

ปาง และคณะ (Pang and others. 2003 : Web Site) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน
ไว้ว่า การเรียนรู้ที่จะอ่านนั้นเป็นจุดประสงค์ของการศึกษา สำหรับเด็ก และผู้ใหญ่ ความสามารถที่จะอ่าน
เป็นการเปิดโลกทัศน์และโอกาสใหม่ ๆ ทำให้พวกเราสามารถได้รับความรู้ใหม่ เพลิดเพลินไปกับวรรณกรรม
และทำทุกสิ่งอย่างที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ทันสมัย ยกตัวอย่างเช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ ตารางงาน
คู่มือการใช้งาน และแผนที่ เป็นต้น ผู้คนมากมายเรียนรู้ที่จะผ่านในภาษาของตนเองโดยปราศจากความ
ยากลำบาก ผู้คนส่วนมากแต่ไม่ทั้งหมดเรียนรู้ที่จะอ่านเหมือนเด็ก เด็กและผู้ใหญ่บางคนต้องการความ
ช่วยเหลือเพิ่มเติม ถึงแม้กระนั้นผู้คนอื่น ๆ เรียนรู้ที่จะอ่านภาษาที่สอง สาม และภาษาอื่น ๆ ทั้งได้เรียนรู้
และไม่ได้เรียนรู้ภาษาแรกของพวกเขาเอง การสอนการอ่านต้องการที่จะนำให้อยู่ในข้อมูลที่แตกต่างกันและ
ความต้องการของผู้เรียน

3. จุดประสงค์ของการอ่าน

เพียร์สัน และ คูเพนเฮฟเวอร์ (Pearson and Koppenhaver. 2010 : 2) ได้กล่าวถึง
จุดมุ่งหมายของการอ่านว่า การอ่านไม่ใช่การอ่านออกเสียงคำที่ใช้เขียนโดยทั่วไป หากแต่เป็นการเกิดความ
เข้าใจความหมายของคำที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้หรือเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ฉะนั้นครูผู้สอนต้องม
ีความชำนาญในการเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลทำให้
ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างแท้จริง

ตัน (Thanh. 2010 : Web Site) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้อย่างหลากหลาย ซึ่ง
สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น การอ่านออกเสียงแบบกระซิบสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในข้อมูลและกรอบความคิด และอะไรก็ตามที่ทำให้ความคิดหรือจินตนาการเหล่านั้นสามารถคาดเดาได้ การอ่านทั้งสองประเภทนี้เป็นประโยชน์มากสำหรับผู้เรียน

2. เพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ให้ดีขึ้น

อ้างอิง ครีชลีย์ (Michael P. Critchley) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาในทักษะการอ่านคำศัพท์ ทั้งนี้ยังแสดงให้เห็นข้อเสียอีกด้วย จำนวนนักวิจัยทางการศึกษาที่ยอมรับว่า นี่คือจุดแข็งของความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและเป้าหมายทางวิชาการ ในความเป็นจริง ผู้อ่านได้รับผลประโยชน์จากวงคำศัพท์ที่กว้างขวาง ความรู้ที่จำเป็นและโครงสร้างของแต่ละประโยค ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะของส่วนประกอบของการเขียน เพราะฉะนั้น การพัฒนาความสามารถในการอ่านถือเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการประสบผลสำเร็จทางด้านวิชาการ

3. เพื่อเพิ่มความสามารถในการสะกดคำ

นักเรียนหลายคนได้มีโอกาสฝึกการมีปฏิสัมพันธ์และความเข้าใจในภาษา และจะดีกว่านี้ถ้าหากพวกเขาสามารถจำคำศัพท์ได้ ดังที่คำกล่าวของ โจนส์ (Susan Jones. 2009) ว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างการสะกดคำและการอ่านเพื่อเพิ่มความเข้าใจขึ้นอยู่กับตัวหากที่สัมพันธ์กัน ได้แก่ ความชำนาญในด้านภาษาและภาษาที่ลึกและละเอียดไปกว่านั้น นักเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งนี้สิ่งที่จะเป็นไปได้มากกว่า คือ การจำคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์ การให้คำนิยามคำศัพท์ และการใช้คำศัพท์อย่างถูกต้อง เหมาะสมในการพูดและเขียน”

4. เพื่อผ่อนคลาย

การอ่านเป็นการผ่อนคลายประเภทหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการอ่านบนรถโดยสาร หรืออ่านระหว่างนั่งรอ เพราะฉะนั้น การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำให้การอ่านกลายเป็นกิจวัตรประจำวันได้

5. เพื่อพัฒนาจิตใจของผู้อ่าน

จากแนวคิดของ พลาสโกตา (Jenifer L. Plaskota) ที่เธากล่าวไว้ว่า การอ่านถือว่าการช่วยในเรื่องของการพัฒนาจิตใจ การต่อยอดการอ่าน แรงจูงใจในการอ่าน และการพัฒนาจิตใจของเด็ก นอกจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับความโลภ หลักไวยากรณ์ รูปแบบการเขียน ทั้งนี้ผู้อ่านยังได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย ทั้งวิเคราะห์คำศัพท์ หลักไวยากรณ์ และการแปลความอย่างคร่าว ๆ

6. เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนให้สูงขึ้น

ไม่เป็นที่น่าสงสัยที่ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนจะเป็นทักษะที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างรูปแบบการอ่านและการเขียน นั่นคือถ้า การอ่านเพิ่มขึ้นก็จะทำให้ความสามารถในการใช้คำศัพท์ในการเขียนที่ดี ส่งผลให้มีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้นด้วย

7. เพื่อพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง

ความเชี่ยวชาญในการอ่านสามารถเพิ่มเติมความรู้ที่มีประโยชน์บนหัวข้อการสนทนาที่หลากหลาย โดยเฉพาะการช่วยเหลือผู้อ่านให้อยู่บนข้อมูลที่มีความร่วมสมัยและทำให้พวกเขาได้รับความรู้สึกที่โลกได้สื่อก่อมาได้ และช่วยให้พวกเขาเตรียมรับมือกับสิ่งที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปรอบ ๆ ตัว

ราแมน (Rahman. 2007 : Web Site) ยังได้กล่าวถึงจุดประสงค์การอ่านไว้ด้วยว่า ผู้อ่าน อ่านหนังสือเพื่อหลายเหตุผล เช่น เพื่อความเข้าใจในเนื้อหา และตรวจสอบความเข้าใจโดยการตอบคำถามทำกิจกรรมเกี่ยวกับไวยากรณ์ แก้ไขปัญหาทางภาษา ปรับปรุงความสามารถทางภาษา บรรลุความพึงพอใจและความรู้ และถอดความจากข้อมูล ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่านอยู่เสมอ ยกตัวอย่างเช่น การค้นหาข้อมูลของบางสิ่งบางอย่าง การตรวจสอบข้อมูลหรือทำให้เข้าใจง่ายและนำความคิดบางอย่างมารวมกับความคิดของผู้อ่านเอง เหตุผลและจุดประสงค์ของการอ่านมีความแตกต่างกันของแต่ละบุคคล เพราะว่าผู้อ่านมีความคิด ภูมิหลัง ประสบการณ์และความรู้เดิมที่แตกต่างกัน ดังนั้นเนื้อความเดียวกันอาจจะเป็นแหล่งของความสนใจที่หลากหลายขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องของแต่ละบุคคล จุดประสงค์และเหตุผลของการอ่านแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ การอ่านเพื่อความบันเทิง และการอ่านเพื่อหาความรู้ มีรายละเอียดดังนี้

1. การอ่านเพื่อความบันเทิง

การอ่านเพื่อความบันเทิง คือ การอ่านอะไรก็ได้ที่ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลินหรือคาดหวังว่าจะได้รับความเพลิดเพลินจากเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ผู้อ่านที่อ่านเฉพาะสิ่งที่ชอบเพราะคาดหวัง ที่จะได้รับ ความบันเทิงจากเรื่องที่อ่าน เช่น การอ่านหนังสือประเภท ร้อยแก้ว ร้อยกรอง ผู้อ่านพบว่าหนังสือเหล่านี้มีความสนุกสนานโดยความตั้งใจของผู้อ่านที่จะค้นหาความบันเทิงจากเรื่องที่อ่านทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการเพิ่มพูนคำศัพท์มากยิ่งขึ้น และยังทำให้ผู้อ่านได้พัฒนาทักษะทั้งหมดในการอ่าน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ ผู้อ่านจะเกิดความเพลิดเพลินในการอ่านหนังสือเมื่อได้รับความบันเทิง ถ้าหนังสือไม่ให้ความบันเทิง ผู้อ่านก็จะหยุดอ่านอย่างง่ายดาย

2. การอ่านเพื่อความรู้

การอ่านเพื่อความรู้ คือ การที่ผู้อ่านอ่านหนังสือเพื่อที่จะค้นหาหรือทำบางสิ่งบางอย่างกับข้อมูลที่ผู้อ่านได้รับซึ่งผู้อ่านอ่านก็เพราะว่าต้องการความรู้จากงานเขียน ในยุคของข้อมูลสารสนเทศ ผู้คนต่างก็ถนัดในการเก็บและรักษาข้อมูล ปรับปรุงข่าวให้ทันสมัยไปกับโลกปัจจุบัน ข้อมูลทางธุรกิจ ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมและการปกครอง และข่าวต่างประเทศ แหล่งข้อมูลหลัก ๆ ของสิ่งเหล่านี้คือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ตและสื่อเหล่านี้ต้องการทักษะที่จำเป็นในการอ่านเนื่องจากว่าภาษาที่ใช้ในคอมพิวเตอร์ หนังสือพิมพ์โดยนิตยสารเป็นภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สอง และภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ดังนั้น การอ่านเพื่อความรู้ในภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดที่ผู้เรียนควรจะมีในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปาง และคณะ (Pang and others. 2003 : Web Site) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการอ่านไว้ว่า ผู้อ่านอ่านเนื้อหาเพื่อที่จะเข้าใจความหมายและเพื่อที่จะนำความเข้าใจนั้นมาใช้ ผู้อ่านอ่านเนื้อหาที่จะเรียนรู้ ค้นหาข้อมูลเพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อที่จะสะท้อนบางสิ่งบางอย่างหรือการปฏิบัติเกี่ยวกับศาสนา

จุดประสงค์ของการอ่านได้เชื่อมโยงเข้ากับความกระตือรือร้นที่จะอ่านของผู้อ่านและยังสะท้อนวิถีที่หนังสือถูกอ่านอีกด้วย ในชั้นเรียนครูจะต้องคำนึงถึงความต้องการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งความกระตือรือร้นต่อการอ่านของผู้เรียนและจุดประสงค์ที่การอ่านมีต่อชีวิตของผู้เรียน

4. กิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

อ็อกฟอร์ด (Oxford. 1990 : 112 - 127) ได้กล่าวถึงการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. กิจกรรมการอ่านอย่างละเอียดเพื่อจุดประสงค์ในการหาข้อเท็จจริงส่วนบุคคล ครูผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะในการหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคล 5 ข้อในการอ่านบทอ่าน ได้แก่ สัญชาติ อายุ อาชีพ การวางแผนเพื่ออนาคต และ อุปนิสัย ผู้สอนควรเตรียมบทความที่ผู้เรียนไม่เคยอ่านมาก่อนเพื่อให้นักเรียนอ่าน สำหรับลักษณะในการอ่าน 5 ข้อนี้ ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลที่เป็นบทความเกี่ยวกับบุคคล ครูผู้สอนให้ผู้เรียนทำ ภาระงานในห้อง จากนั้นครูผู้สอนเฉลยคำตอบที่ถูกต้องและให้นักเรียนตรวจคำตอบเพื่อหาว่าคำตอบใดที่ตนเองตอบถูกและหากมีข้อผิดก็ให้ตรวจสอบดูว่าตนเองเกิดความสับสนกับบทความนี้ได้อย่างไร นอกจากนี้กิจกรรมที่ครูผู้สอนทำได้อีกคือ สามารถประยุกต์กิจกรรมนี้กับการฟังบทความหรือให้ผู้เรียนอ่านบทความเพื่อทำท่าทาง หากคำศัพท์ใหม่ที่ยังไม่รู้หรือหาเนื้อหาต่าง ๆ

2. กิจกรรมการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เป็นกิจกรรมที่ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านแล้วสามารถบอกได้ว่า เนื้อหาที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร การทำกิจกรรมครูผู้สอนแจกหัวข้อข่าวประมาณ 3 หัวข้อ และบทความที่เป็นข่าวสั้น โดยนักเรียนต้องอ่านให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้และเลือกหัวเรื่องที่ถูกต้องที่สุดจากบทความ กิจกรรมอื่น ๆ การอ่านข่าวและบทความในนิตยสารจากนั้นให้เลือกเนื้อหาหรือตารางจากบริบท เช่น ข่าวต่างประเทศ วิธีการดำเนินชีวิต กีฬา หรือการอ่านเนื้อเรื่องและให้คำศัพท์หนึ่งคำหรือประโยคสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือสรุปคำศัพท์หนึ่งคำจากบทความ

3. กิจกรรมจิ๊กซอว์

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่แยกส่วนของเนื้อหาออกเป็นสองส่วนขึ้นไป แล้วให้นักเรียนเดาจากโครงสร้างและบริบทของเนื้อหา การทำกิจกรรมจิ๊กซอว์ คือ การที่ครูผู้สอนตัดเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ และให้นักเรียนอภิปรายและถามคำถามเพื่อรวมเนื้อหาให้ถูกต้อง ครูผู้สอนสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

- 3.1 การจับคู่ระหว่างหัวข้อข่าวกับบทความหนังสือพิมพ์
- 3.2 การจับคู่รูปภาพกับเรื่องที่อ่าน โฆษณา หรือบทความ
- 3.3 การจับคู่การ์ตูนกับคำบรรยายภาพ
- 3.4 การจับคู่สองส่วนของการสัมภาษณ์ เช่น คำถามในการสัมภาษณ์กับคำตอบ
- 3.5 การจับคู่รูปภาพ คำบรรยายภาพ และเนื้อหาที่ตัด และการเรียงเนื้อหาให้

ถูกต้อง กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการทำงานเป็นคู่เพื่อทำกิจกรรมจิ๊กซอว์ให้สมบูรณ์มากขึ้น หลังจากที่ทำภาระงานเสร็จให้เปรียบเทียบผลกับคู่อื่น หรือคนอื่น

4. กิจกรรม Crystal Ball เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคาดเดา ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านบทความ ขั้นตอนการทำกิจกรรมนี้มี ดังนี้

4.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านเนื้อหาบางส่วนจากบทความที่เลือกมา ในขั้นแรกของการอ่าน ควรจะให้ผู้เรียนอ่านเพียง 2 - 3 บรรทัด หรืออ่านย่อหน้าสั้น ๆ

4.2 หลังจากนั้นครูปิดหนังสือแล้วให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการถามคำถามเกี่ยวกับบทความที่อ่าน ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดภาษาใหม่ที่จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อีกด้วย

4.3 เมื่อผู้เรียนถามคำถามครบทุกคนแล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนเปิดหนังสือ ครูผู้สอนถามคำถามจากบทความเดิม

4.4 ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่ 1 - 3 หลาย ๆ ครั้ง

4.5 ครูผู้สอนควรหยุดการถามคำถามที่เคยทำเป็นประจำ และให้ผู้เรียนได้ทำนายผลที่จะเกิดขึ้นในเรื่องหรือบทความที่เลือกอ่าน โดยให้ผู้เรียนเขียนคำทำนายในกระดาน

4.6 จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านเนื้อหาส่วนที่เหลือ

4.7 ครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของเรื่องที่อ่าน และเปรียบเทียบคำทำนายกับความเป็นจริงของบทความ กิจกรรมที่สามารถทำได้ เช่น อ่านเฉพาะตอนจบของเรื่อง และทำนายตอนแรกของเรื่องและค้นหาคำทำนายตรงกับเนื้อเรื่องหรือไม่

ครอิลี และ เมอร์ริท (Crawley and Merritt. 2004 : 117 – 119) ได้เสนอกิจกรรมการสอนการอ่านภาษาอังกฤษไว้ด้วย ดังนี้

1. กิจกรรมชี้แนะการอ่าน

กิจกรรมชี้แนะการอ่านเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ผู้อ่านปฏิบัติตามมากที่สุด กิจกรรมนี้เป็นทิศทางในการสอนของครู กิจกรรมชี้แนะการอ่านนี้มีประโยชน์สำหรับทุกเนื้อหาแม้แต่กับเนื้อหาที่ไม่มีความคุ้นเคยก็ตาม ขั้นตอนพื้นฐานในกิจกรรมนี้มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การเตรียมความพร้อมและภูมิหลัง ครูแนะนำคำศัพท์ใหม่ให้กับผู้เรียน ซึ่งครูอาจจะบอกผู้เรียนเกี่ยวกับสถานที่ทางภูมิศาสตร์ หรือช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ที่ซึ่งเป็นสถานที่เกิดเหตุการณ์ ครูจะถามคำถามกับผู้เรียนเกี่ยวกับชื่อเรื่องหรือรูปภาพที่ใช้ประกอบ จากนั้นครูจะให้คำถามที่กว้าง ๆ (หาคำตอบว่า Abraham Lincoln เป็นคนประเภทใด) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้มากกว่าการให้คำถามที่ผู้เรียนสามารถตอบรายละเอียดได้แค่หนึ่ง หรือสองข้อ (หาคำตอบว่า Abraham Lincoln อาศัยอยู่ที่ไหน)

1.2 การอ่านโดยไม่ออกเสียงหรือการอ่านในใจ ผู้เรียนอ่านเนื้อหาเงียบ ๆ ในใจตามวัตถุประสงค์ที่ให้

1.3 การอภิปรายและการอ่านทวนเรื่อง การอภิปรายหลังการอ่านโดยไม่ออกเสียง เริ่มโดยการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีการคาดการณ์เกี่ยวกับเรื่องถูกหรือไม่และหลักฐานที่ใช้ในเรื่องเล่าให้การสนับสนุนหรือขัดแย้งกับเรื่อง ครูถามคำถามเพิ่มและผู้เรียนอ่านเพื่อหาข้อมูลมาสนับสนุน และพิสูจน์คำตอบของตน ครูควรมีความรอบคอบว่าผู้เรียนจะสามารถหาคำตอบที่ครูถามได้ และไม่ใช้เพียงแค่การอ่านทุกอย่างด้วยสายตาเท่านั้น

1.4 การพัฒนาทักษะและการฝึกฝน มีการเรียนการสอนเฉพาะทักษะการอ่าน เช่น การอ่านออกเสียง ความหมายของคำและประโยค หรือ การสร้างประโยค ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะ

ใหม่ๆ หรือจุดต่อระหว่างการอ่านออกเสียง งานเขียน และเนื้อหาอื่น ๆ

1.5 ติดตามผล ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดง การเขียน การอภิปราย การทดลอง หรือ กิจกรรมทางด้านศิลปะหรือดนตรี กิจกรรมติดตามผลนี้ควรเลือกอย่างรอบคอบและไม่ควรใช้กับทุกกิจกรรมการอ่าน

2. กิจกรรมชี้้นำการอ่าน-การคิด

กิจกรรมนี้ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านเนื้อหาเองได้โดยผู้เรียนจะคาดการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านและต่อมา ผู้เรียนอ่านเรื่องเพื่อที่จะยืนยันหรือปฏิเสธสิ่งที่ตนคาดการณ์ ผู้เรียนจะตั้งจุดมุ่งหมายสำหรับการอ่านด้วยตัวของผู้เรียนเอง ซึ่งกรอบการทำงานนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้กับการอ่านเนื้อหาเชิงเรื่องเล่า การอภิปรายการคาดการณ์ของผู้เรียน และ มีประโยชน์มากที่สุดกับหัวข้อต่าง ๆ ที่มีความคุ้นเคย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การเตรียมความพร้อมและภูมิหลัง

การช่วยเหลือผู้เรียนในการพัฒนาจุดมุ่งหมายของผู้เรียน ครูต้องชี้แนะผู้เรียนให้มองดูที่ ชื่อเรื่องเล่า รูปภาพประกอบเรื่องเล่า หัวเรื่อง และหัวเรื่องย่อย จากนั้นถามผู้เรียนถึงการคาดการณ์เรื่องโดยถามคำถาม เช่น ผู้เรียนคิดว่ารูปภาพในเรื่องเกี่ยวกับอะไร ผู้เรียนคิดว่ารูปภาพสามารถบอกผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องเล่าได้หรือไม่ ครูเขียนคำตอบของนักเรียนลงบนกระดาน สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องไม่ลืมที่จะสร้างพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้เรียนมีความต้องการที่จะอ่านเรื่องเล่า

2.2 การอ่านโดยไม่ออกเสียงหรือการอ่านในใจ

ผู้เรียนอ่านโดยไม่ออกเสียงอย่างเงียบๆ เพื่อที่จะยืนยันหรือปฏิเสธการคาดการณ์ของตน ผู้เรียนอาจจะอ่าน สอง-สามหน้าหรืออ่านทั้งหมดก็ได้และในขณะที่อ่านผู้เรียนควรเปลี่ยนการคาดการณ์เรื่องราวของตนไปด้วย

2.3 การอภิปรายและการอ่านทวนเรื่อง

การอภิปรายหลังการอ่าน ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับการคาดการณ์ของตนเองว่าทำไมผู้เรียนถึงยืนยันหรือปฏิเสธเกี่ยวกับสิ่งที่ตนคาดการณ์ ผู้เรียนอ่านหลักฐานที่สนับสนุนหรือโต้แย้งกับการคาดการณ์ของตน

2.4 การพัฒนาทักษะและการฝึกฝน

ครูอภิปรายและแสดงรูปแบบจำลอง ทักษะ การเขียน-การอ่านออกเสียง ความหมายของคำและประโยค หรือการสร้างประโยคที่ผู้แต่งใช้ในการแต่งเรื่องเล่า

2.5 ติดตามผล

ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดง การเขียน การอภิปราย การทดลอง หรือ กิจกรรมทางด้านศิลปะหรือดนตรี กิจกรรมติดตามผลนี้ควรเลือกอย่างรอบคอบและไม่ควรใช้กับทุกกิจกรรมการอ่าน

3. K-W-L (know, want to learn, learned)

กลวิธีนี้ได้รับการออกแบบเพื่อเอาชนะจุดอ่อนของกิจกรรมชี้แนะการอ่านและปล่อยให้ผู้เรียนทำงานได้อย่างอิสระมากยิ่งขึ้นกับการอ่านเนื้อหาเชิงความเรียง ผู้เรียนระบุ สิ่งที่คุณรู้ (K)

สิ่งที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ (W) และ สิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ (L) สามคอลัมน์นี้ใช้ในการแยกโครงสร้างของกิจกรรม ดังตารางต่อไปนี้

(K) Know	(W) Want to learn	(L) Learned

3.1 การระบุสิ่งที่ผู้เรียนรู้ (K)

ระหว่างขั้นนี้ ผู้เรียนระดมความคิดในสิ่งที่ผู้เรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง เก็บรายการที่มองเห็นได้จากข้อมูล ใช้รายการนี้ แยกหรือแบ่งประเภทข้อมูลกับผู้เรียน (สนับสนุนให้ผู้เรียน แยกประเภทของผู้เรียนเอง) แยกข้อมูลที่ผู้เรียนรู้ว่าถูกและข้อมูลที่ผู้เรียนไม่แน่ใจหรือคิดต่างออกไปจากเรื่อง

3.2 ช่วยเหลือผู้เรียนในการตัดสินใจว่าอะไรที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้ (W)

ชี้แนะผู้เรียนในการสร้างคำถามที่ผู้เรียนต้องการรู้คำตอบที่ขึ้นอยู่กับช่องว่างในความรู้และความไม่แน่ใจในขั้นตอนที่หนึ่ง ถามคำถามที่สำคัญกับผู้เรียนที่อาจจะไม่ได้ประสบผ่านการอภิปรายแล้วใช้คำถามเหล่านี้ในการตั้งจุดมุ่งหมายสำหรับการอ่าน

3.3 ตรวจสอบสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ (L)

หลังจากอ่านเรื่องเสร็จแล้ว อภิปรายเกี่ยวกับคำตอบของคำถามที่สร้างขึ้น ในขั้นที่สอง จากนั้นให้ผู้เรียนเขียนสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ลงไปในตาราง คำถามที่ไม่มีคำตอบหรือคำถามใหม่ ที่เกิดขึ้น หลังจากการอ่านสามารถใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการอ่านหรือการค้นคว้าในครั้งต่อไป

5. ขั้นตอนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

ราแมน (Rahman. 2007 : Web Site) ได้แนะนำขั้นตอนการสอนการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ในชั้นเรียนคือ การอ่านควรแบ่งออกเป็นสามขั้นคือ ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่านซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ขั้นก่อนการอ่าน

ขั้นก่อนการอ่านเป็นขั้นตอนที่สำคัญเนื่องจากขั้นนี้สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะอ่านเนื้อหา ในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถบอกจุดประสงค์ในการอ่านเพื่อที่จะบรรลุผลในการทำกิจกรรม และขั้นก่อนการอ่านนี้สามารถโน้มน้าวผู้เรียนให้มีความเข้าใจหรือตั้งสมมุติฐานที่เกี่ยวข้องกับ

เนื้อหาซึ่งคำตอบไม่มีถูกหรือผิดเป็นเพียงแค่คำตอบที่แตกต่างกันเท่านั้น ในขั้นก่อนการอ่านนี้ ครูควรมีความรอบคอบเป็นอย่างยิ่งในการออกแบบกิจกรรมที่ต้องเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนเปิดใจยอมรับในสิ่งที่ครูกำลังจะสอนในขั้นต่อไป ดังนี้

- 5.1.1 การคิดเกี่ยวกับชื่อเรื่อง
- 5.1.2 การตรวจสอบการแก้ไขและวันที่ตีพิมพ์
- 5.1.3 การอ่านภาคผนวกอย่างรวดเร็ว
- 5.1.4 การอ่านสารบัญญอย่างรวดเร็ว
- 5.1.5 การอ่านบทคัดย่ออย่างรวดเร็ว
- 5.1.6 การอ่านคำนำอย่างรวดเร็ว

เป้าหมายของขั้นตอนนี้ คือ เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวข้อเรื่อง เพื่อกระตุ้นผู้เรียนโดยการให้เหตุผลในการอ่าน และเพื่อให้การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับภาษาบางส่วนที่ผู้เรียนจะได้อ่านในเนื้อหา

5.2 ขั้นระหว่างการอ่าน

ในขั้นระหว่างการอ่านนี้ “ผู้เรียนจะต้องได้รับการสอนถึงวิธีการอ่านและวิธีการตอบสนองต่อหนังสือ” ระหว่างขั้นตอนนี้ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่สามารถทำให้ผู้เรียนตอบสนองได้อย่างเข้าใจ มีอารมณ์ความรู้สึก และอย่างมีจินตนาการถึงการเขียนจินตนาการ ครูควรดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในขั้นนี้เพื่อให้เกิดผลที่ดีกับนักเรียนในการทำกิจกรรมในขั้นต่อไปซึ่งกิจกรรมในขั้นนี้ควรได้รับการออกแบบตามระดับและมาตรฐานของผู้เรียน ดังนี้

- 5.2.1 การเดาความหมายจากบริบท
- 5.2.2 การวิเคราะห์ประโยค
- 5.2.3 การสำรวจโครงสร้างของเนื้อหา
- 5.2.4 การถอดข้อมูลเฉพาะ
- 5.2.5 การรู้รายละเอียดของข้อมูล
- 5.2.6 การตอบคำถามก่อนเรียน
- 5.2.7 การจับคู่เนื้อหาเกี่ยวกับรูปภาพหรือแผนภาพ ฯลฯ
- 5.2.8 การเดาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคย

ขั้นระหว่างการอ่านนี้นับว่ามีความสำคัญ ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนที่มีการกระตุ้นมากที่สุด ในสามขั้นนี้ เนื่องจาก การจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสม สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง เข้าใจถึงโครงสร้างของเนื้อหาและสามารถทำให้เข้าใจถึงเนื้อหาของบทความได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

5.3 ขั้นหลังการอ่าน

ขั้นนี้ได้รับการออกแบบให้ประเมินสิ่งที่ครูสอนในขั้นระหว่างการอ่าน ในขั้นหลังการอ่านนี้ ครูอาจจะถามผู้เรียนเพื่อที่จะรู้ถึงการตอบสนองของผู้เรียนกับเนื้อหา ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนอาจตอบคำถามว่าชอบและมีความสุขสนุกสนานกับเนื้อหาหรือพบว่าเนื้อหาไม่ประโยชน์ต่อผู้เรียนหรือไม่ ถ้าพบว่าเนื้อหาไม่ประโยชน์สำหรับผู้เรียน ความหมายและเนื้อหาของบทเรียนอาจจะได้รับการขยายไปถึงธรรมชาติ

ทางสังคมของผู้เรียน ความสนใจส่วนบุคคล รวมไปถึงความรู้หรือประสบการณ์ส่วนบุคคลอีกด้วย กล่าวสั้น ๆ คือ กิจกรรมในขั้นนี้ไม่ได้กล่าวถึงเนื้อหาโดยตรงแต่พัฒนามาจากเนื้อหานั่นเอง ขั้นตอนนี้มีความสำคัญเช่นกันเนื่องจากขั้นนี้เป็นขั้นที่ต้องประเมินและตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมและการตอบสนองจากผู้เรียน นอกจากนี้แล้ว ขั้นหลังการอ่าน สามารถสะท้อนให้ผู้เรียนเห็นถึงสิ่งที่ผู้เรียนได้อ่านและ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ ความสนใจ ประสบการณ์หรือมุมมองของผู้เรียนเอง

6. กระบวนการการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

ครอเลีย และ เมอร์ริท (Crawley and Merritt. 2004 : 115 - 117) ได้กล่าวถึงกระบวนการสอนการอ่านไว้ว่า กระบวนการสอนการอ่าน คือ ระบบโครงสร้างหรือแผนสำหรับการสอนการอ่าน วิธีเหล่านี้เป็นกลวิธีเฉพาะที่จะช่วยกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ช่วยสร้างพื้นฐานให้กับผู้เรียน ช่วยให้มีส่วนร่วมในการอ่านออกเสียงและอ่านในใจอย่างมุ่งมั่นและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งประกอบไปด้วยกระบวนการต่าง ๆ ดังนี้

6.1 กระบวนการชี้แนะการอ่าน

จุดมุ่งหมายของกระบวนการชี้แนะการอ่าน คือ การให้ผู้เรียนได้กลายเป็นผู้อ่านอิสระ ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มได้ตามความต้องการของผู้เรียนในระดับแรกเริ่มการอ่าน ระดับอ่านได้ ระดับเริ่มอ่าน คล่อง ไปจนถึงระดับอ่านคล่อง หนังสือที่อ่านจะได้รับการเลือกตามระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนหรือหนังสือที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำที่ถูกต้องได้ 90 - 95 เปอร์เซ็นต์ ครูต้องให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนในการอ่านและการใช้กลวิธีในการอ่านซึ่งผู้เรียนมีพัฒนาการอ่านจากการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น การใช้รูปภาพจากบริบท และการตอบสนองจากระดับหนึ่งไปสู่ระดับหนึ่ง คือ ระหว่าง คำที่ใช้พูดและคำที่ใช้เขียนในระดับแรกเริ่ม ไปสู่การตรวจสอบประเภท รูปแบบ ภาพ และนำไปสู่การใช้บทสนทนาได้ในระดับอ่านคล่อง ผู้เรียนสามารถพัฒนาจากการอ่านออกเสียงในระดับแรกเริ่มไปสู่การอ่านโดยไม่ใช้เสียงได้ในระดับการอ่านคล่อง

ขั้นตอนในระดับแรกเริ่มการอ่านและระดับอ่านได้มีความคล้ายคลึงกัน ดังนี้

6.1.1 การกล่าวถึงรูปภาพ มองดูหน้าปกและรูปภาพในหนังสือและกล่าวถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ ครูชี้แนะผู้เรียนถึงการใช้คำที่ผู้เรียนจะพบในเนื้อหาที่จะได้อ่าน

6.1.2. การอ่านออกเสียงให้ผู้เรียนฟัง ในขณะที่ครูอ่านออกเสียง ผู้เรียนชี้คำในเนื้อหาตามที่ครูอ่าน

6.1.3. การเล่นเกมภาษา ผู้เรียนกล่าวถึงเครื่องหมายวรรคตอนและตัวอักษร และเสียงของตัวอักษรเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น การหาคำที่ขึ้นต้นด้วย M และ เครื่องหมายวรรคตอนประเภทใดที่ใช้เมื่อจบประโยค

6.1.4 การอ่านพร้อมกัน ผู้เรียนอ่านเรื่องราวพร้อมกัน ในขณะที่ผู้เรียนอ่านออกเสียง ผู้เรียนชี้คำที่อ่านตามไปด้วยและครูสังเกตการอ่านของผู้เรียน

6.1.5 การเล่าเรื่องซ้ำ ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องราวที่ได้อ่าน

6.1.6 ติดตามผล ผู้เรียนต่างอ่านเรื่องราวให้กับคู่ของตนฟังและนำหนังสือกลับไปอ่านที่บ้านกับผู้ปกครอง และพี่น้องของตน

ครอเลีย และเมอร์ริท ย้ำว่า ในระดับการอ่านคล่องนี้ ผู้เรียนจะมีความเป็นอิสระในการอ่าน มากยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะได้รับการสอนให้อ่านในใจและใช้สายตากวาดตามตัวหนังสือในขณะที่อ่านมากกว่าการใช้นิ้วมือชี้และอ่านออกเสียง ซึ่งในระดับการอ่านคล่องนี้ประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การเกริ่นนำ ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับหน้าปกและหน้าชื่อเรื่อง
2. การกล่าวถึงรูปภาพ ผู้เรียนมองดูหนังสือจากนั้นอภิปรายเกี่ยวกับรูปภาพ
3. อ่านสอง-สามหน้าโดยไม่ออกเสียง เน้นไปที่คำถามและจุดประสงค์ สำหรับการอ่าน
4. การอ่านซ้ำ นักเรียนเขียนตอบคำถามที่ครูถาม และ อ่านคำตอบโดยการอ่านออกเสียง
5. การเล่าทวนเรื่องและการอภิปราย ผู้เรียนจำเรื่องราวทั้งหมดมาเล่า และ อภิปราย
6. การติดตาม
ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดง การเขียน การอภิปราย การทดลองหรือกิจกรรมทางด้านศิลปะหรือดนตรี กิจกรรมติดตามผลนี้ควรเลือกอย่างรอบคอบและไม่ควรใช้กับทุกกิจกรรมการอ่าน
7. การเล่นเกม ผู้เรียนตอบคำถามที่มีความสัมพันธ์กับ ความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษร ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยคหรือความสัมพันธ์เกี่ยวกับความหมายของคำ

7. กลวิธีเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม

ครอเลีย และ เมอร์ริท (Crawley and Merritt. 2004 : 117) กระบวนการอ่านเริ่มก่อนที่ผู้เรียนหยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน ผู้อ่านหรือครูที่ชี้แนะผู้อ่าน จะช่วยกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ตั้งจุดมุ่งหมายสำหรับการอ่าน การแสดงก่อนการอ่าน และการคาดการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากหากผู้เรียนรู้อย่างเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่าน การเชื่อมความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เก่าเป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาเป้าหมาย และกระตุ้นให้มีความอยากรู้และสนใจในหัวข้อที่จะอ่าน กลวิธีเตรียมความพร้อมนำมาใช้ในเทคนิคการสอนโครงสร้างที่หลากหลาย ดังต่อไปนี้

7.1 การกระตุ้นความรู้เดิม

การเชื่อมต่อจะเชื่อมโยงไปยังประสบการณ์จริงและประสบการณ์จากการฟัง/ดู หรือ อ่านของผู้เรียนที่มีมาก่อนการอ่าน ครูอาจจะแสดงวิดีโอ หรือซีดีในหัวข้อที่จะอ่าน ครูอาจจะอ่านออกเสียงเนื้อหาในหัวข้อเรื่องที่จะอ่าน หรือครูอาจจะให้ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนรู้และวางความคิดลงในแผนที่ความคิด ผู้เรียนที่มีความสนใจในหัวข้อเรื่องจะมีความรู้ลึกกว่าผู้เรียนที่ไม่มีความสนใจในหัวข้อเรื่องที่จะอ่าน

7.2 การตั้งจุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายหลักของการอ่านมีสองประเภท คือ การอ่านเพื่อความรู้และการอ่านเพื่อความพึงพอใจหรือเพื่อความเพลิดเพลิน การตั้งจุดมุ่งหมายสำหรับการอ่านสามารถตั้งได้โดยครูหรือผู้เรียนเอง ผู้เรียนตั้งจุดมุ่งหมายของตนเองสำหรับการอ่านได้เป็นไปตามลำดับ ผู้เรียนจะอ่านเพื่อสร้างแผน

ที่การวิเคราะห์รูปร่างความหมายของคำและประโยค สร้างแผนที่เรื่องราว หรือ แผนภาพเวกซ์ หรืออ่านเพื่อ สนับสนุนหรือปฏิเสธการคาดการณ์เรื่องราวของตนได้หรือไม่

7.3 การนำเสนอเรื่องก่อนการอ่าน

ผู้เรียนมองดูที่ชื่อเรื่อง รูปภาพ หัวข้อเรื่องและหัวข้อย่อยของเรื่องที่จะอ่าน ผู้เรียนอาจจะอ่านบทนำเพื่อที่จะได้รู้ถึงเนื้อเรื่องทั้งหมด ในระหว่างการทำกิจกรรมชิ้นนี้จะทำให้ผู้เรียน ทราบว่า ข้อมูลนี้เกี่ยวกับอะไร

7.4 การคาดการณ์เรื่อง

การคาดการณ์เรื่องราวช่วยให้ผู้เรียนสร้างจุดมุ่งหมายสำหรับการอ่านของผู้เรียน ได้ วิธีการนี้จะเริ่มในช่วงแรกเริ่มของการอ่านซึ่งทำได้โดยให้ผู้เรียนมองดูรูปภาพและเดาว่า จะเกิดอะไรขึ้น ในขณะที่ผู้เรียนคาดการณ์ ครูเขียนการคาดการณ์ลงในกระดานเพื่อสำรวจจำนวนผู้เรียนที่เห็นด้วยกับแต่ละ การคาดการณ์เรื่องราวหลังจากที่ผู้เรียนอ่านเสร็จแล้ว ครูชี้แจงว่าการคาดการณ์อันไหนถูกต้อง

8. การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน

เคน (Cain. 2010 : 203 - 205) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า มีข้อสมมุติฐานเกี่ยวกับการประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่าเป็นสิ่งที่เท่าเทียมกัน เพราะว่า การ ประเมินผลเหล่านี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อเลือกโครงสร้างที่เหมือนกันที่มีความสำคัญและจำเป็น อย่างไรก็ตาม ตามรูปแบบของการตอบสนองที่แตกต่างกันสามารถทำให้ผู้ทำการทดสอบได้รับข้อมูลที่แตกต่างกันเกี่ยวกับ คุณภาพของการอ่านเพื่อความเข้าใจ การประเมินผลของการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ได้เท่าเทียมกันทั้งหมด การประเมินที่แตกต่างกันทำให้เกิดความต้องการที่แตกต่างกันทั้งในการจดจำคำศัพท์และทักษะในการพูด รูปแบบการตอบสนองที่ได้ใช้เพื่อที่จะประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทั้งในงานทดลองและการทดสอบที่เป็นมาตรฐาน ได้แก่ การประเมินความถูกต้อง - ผิดของประโยค แบบทดสอบโคลซ คำถามแบบปรนัย และคำถามปลายเปิด ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินผลความถูกต้อง-ผิดของประโยค

ผู้อ่านหรือผู้ฟังจะได้รับการนำเสนอด้วยข้อความและความเข้าใจที่จะถูกประเมินโดยชุด ของประโยคที่ต้องการการตอบถูกหรือผิด การประเมินผลด้วยวิธีนี้มีข้อดีอยู่สองข้อ คือ หนึ่งมีการ ประมวลผลที่ค่อนข้างน้อยเพราะว่ากระบวนการนี้ไม่ต้องการการตอบสนองทางวาจาที่ซับซ้อน และสองมี ความเหมาะสมสำหรับการประเมินในระดับกลุ่มเพราะว่านักเรียนสามารถบันทึกคำตอบได้ง่าย ดังนั้น นักเรียนทั้งชั้นอาจจะได้รับการประเมินผลได้ในภาคการศึกษาเดียว

2. การประเมินผลแบบปรนัย

แบบทดสอบแบบปรนัยแตกต่างจากแบบประเมินความถูกต้อง-ผิดของประโยคเพราะว่า ผู้สอบจะต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวจากตัวเลือกสามตัวเลือกหรือมากกว่านั้น ถึงแม้ว่าผู้สอบไม่ ต้องการที่จะสร้างการพูดตอบ แต่การประเมินผลด้วยวิธีนี้มีกระบวนการประเมินผลที่สูงกว่าการประเมิน ความถูกต้อง - ผิดของประโยคเพราะว่าการเลือกตอบจะต้องมีการเปรียบเทียบ การประเมินผลแบบนี้เป็นวิธีที่มี ความนิยมเป็นอย่างมากในงานวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจภาษาที่ใช้ในอุปมาอุปไมย ยกตัวอย่างเช่น จำนวน

สำนวนเป็นการแสดงออกทางภาษาที่มีทั้งความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัยขึ้นอยู่กับบริบท ยกตัวอย่างเช่น Vicky spilled the beans. ประโยคนี้อาจหมายถึงพลอกเปลือกถั่ว ถ้าแปลตามตัว หรือ แปลว่า เปิดเผยความลับ ถ้าแปลตามความหมายโดยนัย ในแบบฝึกหัดที่เป็นปรนัย ตัวเลือกตอบสามารถที่จะถูกสร้างให้ประเมินการประมวลผลที่ชอบมากกว่าได้ ในงานวิจัยเกี่ยวกับสำนวน ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวเลือกที่แตกต่างกันที่จะทดสอบว่าผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะประมวลผลสำนวนแบบแปลตามตัวหรือไม่ โดยแนวโน้มที่จะเลือกการแปลตามตัว หรือความหมายโดยนัย โดยเลือกคำตอบที่สัมพันธ์กันกับความหมายโดยนัย ด้วยวิธีนี้แบบฝึกหัดที่เป็นปรนัยสามารถที่จะถูกสร้างเพื่อที่จะประเมินวิธีการประมวลผลที่ผู้เรียนใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อหาได้

3. การประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบโคลซ

แบบทดสอบโคลซประกอบไปด้วยประโยคที่คำจะถูกลบและแทนที่ด้วยคำที่ถูกเลือกจากตัวเลือกสามถึงห้าตัวเลือก ประโยคสามารถที่จะถูกนำเสนอในรูปแบบประโยคเองหรือกับเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กัน การประเมินผลแบบนี้มีประโยชน์เพราะสามารถที่จะจัดการให้ผู้เรียนเข้าเป็นกลุ่มแทนที่จะเป็นรายบุคคลและจะเป็นประโยชน์ถ้าจำนวนนักเรียนที่จะต้องได้รับการประเมินผลมีจำนวนมาก ข้อเสียของการประเมินผลด้วยวิธีนี้คือการแสดงออกต่อแบบทดสอบโคลซไม่ได้สะท้อนความสามารถของผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ยกตัวอย่างเช่น ผู้อ่านสามารถทำแบบฝึกหัดแบบโคลซการอ่านที่เว้นช่องว่างมาให้เติมซึ่งในประโยคลำดับตำแหน่งของคำ ซึ่งชีวิตประโยคมากกว่าวิธีการหาคำตอบที่แท้จริง สิ่งหนึ่งที่มีความเป็นไปได้คือในการสร้างแบบฝึกหัดแบบโคลซที่ประกอบไปด้วยเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันกับตัวเลือกที่รวมประโยคที่มีความเหมาะสมและคำที่มีความเหมาะสมของเรื่องเช่นกัน แบบฝึกหัดสามารถที่จะใช้ในการแยกแยะประเภทความยากของความเข้าใจที่ผู้อ่านใช้ประสบการณ์ของตนเองในการวิเคราะห์

4. การประเมินโดยใช้คำถามแบบปลายเปิด

การประเมินรูปแบบนี้ต้องการให้ผู้ที่ได้รับการประเมินตอบคำถามของชุดคำถามที่ใช้ในการทดสอบความจำและความเข้าใจหลังอ่านเนื้อหา ข้อเสียอย่างหนึ่งก็คือผู้เรียนจะต้องคิดวิธีการตอบสนองทางวาจาต่อคำถามที่อาจจะประเมินค่าความเข้าใจของผู้เรียนที่แสดงออกทางภาษาต่ำไป และข้อเสียอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้เรียนที่อายุน้อยต้องได้รับการประเมินรายบุคคลเพราะว่าการเขียนของผู้เรียนนั้นจะปลดความสามารถในการเขียนตอบเต็มรูปแบบต่อคำถาม สำหรับการประเมินรูปแบบนี้ก็มีประโยชน์เหมือนกันกับรูปแบบปรนัยที่คำตอบสามารถเปิดเผยระบบการประมวลผลและวิเคราะห์เพื่อที่จะตัดสินที่มาของปัญหา

ปวง และ คณะ (Pang and others. 2003 : Web Site) การประเมินการอ่านมีอยู่สองรูปแบบ รูปแบบแรก คือ การตรวจสอบว่าผู้อ่านอ่านได้ดีเพียงใดเพื่อที่จะช่วยให้ผู้อ่านปรับปรุง การวินิจฉัยปัญหา การประเมินผลแบบการวินิจฉัยปัญหา (Diagnostic assessment) คือ การให้ผลสะท้อนกลับและความช่วยเหลือแก่ผู้เรียน รูปแบบที่สองก็คือ การวัดว่าความก้าวหน้าของผู้เรียนถึงระดับใดแล้ว ทั้งสองรูปแบบของการประเมินเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ ในขั้นเริ่มต้น การประเมินผลทำได้โดยการฟังนักเรียนอ่านออกเสียง ครูสามารถที่จะประเมินการรู้ถ้อยคำและความคล่องในการอ่านโดยวิธีนี้ได้ นอกจากนี้ การประเมินผลควรที่จะเน้นที่ความเข้าใจเนื้อหาในขั้นแรกก่อน ความเข้าใจในเนื้อหา

สามารถประเมินได้โดยการใช้คำถาม ซึ่งควรเน้นที่ใจความสำคัญและความคิดเห็น ไม่ใช่รายละเอียดปลีกย่อย สิ่งเหล่านี้เรียกว่าการคำถามที่สูงขึ้น วิธีในการประเมินผลมีความแตกต่างกันเพราะประเภทของการตอบสนองของนักเรียนที่ตอบคำถาม การตอบสนองของผู้เรียนสามารถที่จะพูดหรือเขียนก็ได้ การตอบสนองโดยการเขียนสามารถที่จะอยู่ในรูปแบบ การตอบสนองแบบการใช้คำถามแบบปรนัย (Multiple-choice) การใช้คำถามแบบปลายเปิด (Short answers) หรือการเขียนที่ยาวขึ้น เครื่องมือที่จะใช้ในการประเมินการอ่านควรจะเป็นของจริง

แมกเลียโน และคณะ (Magliano and others. 2007 : Web Site) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า วิธีการในการทดสอบความเข้าใจของผู้อ่านมีอยู่ 3 วิธี ได้แก่ การใช้คำถามแบบปรนัย (Multiple-choice) การใช้คำถามปลายเปิด (Short-answer) และการพูดออกมาอย่างชัดเจน (Think Aloud/ Verbal Protocols) ซึ่งวิธีการทดสอบความเข้าใจของผู้อ่านทั้ง 3 วิธี มีรายละเอียด ดังนี้

1. การใช้คำถามแบบปรนัย (Multiple-choice)

การใช้คำถามแบบปรนัยไว้ว่า การทดสอบแบบปรนัยเป็นวิธีการประเมินที่สามารถใช้ในการวัดความรู้ ทักษะ ความสามารถ คุณค่า และทักษะการคิด การทดสอบแบบปรนัยมักมีรูปแบบที่ประกอบด้วย ตัวเลือกคำตอบที่หลากหลายสำหรับคำถาม 1 คำถาม ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดจากตัวเลือกที่กำหนดให้ ดังนั้นการทดสอบด้วยคำถามแบบปรนัยเป็นวิธีการพื้นฐานในการวัดความเข้าใจของผู้เรียน

2. การใช้คำถามปลายเปิด (Short-answer)

การใช้คำถามแบบเปิด เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถามทันทีหลังการอ่าน โดยผู้อ่านไม่จำเป็นต้องย้อนกลับไปดูข้อความที่อ่าน ซึ่งการตอบคำถามแบบสั้นมักเป็นคำตอบที่สั้นๆ ซึ่งอาจประกอบด้วยคำหรือประโยค เช่น การเติมคำในช่องว่าง หรือการเติมคำในประโยคให้สมบูรณ์

3. การพูดออกมาอย่างชัดเจน (Think Aloud/Verbal Protocols)

การถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นคำพูด เป็นการกระตุ้นและสนับสนุนให้ผู้อ่านพูดในสิ่งที่ผู้อ่านคิดออกมาต่างๆ ในขณะที่อ่าน เพื่อถ่ายทอดสิ่งที่ผู้อ่านกำลังคิดออกมาให้มากที่สุด การพูดออกมาจากความคิดเป็นการประเมินแบบเฉพาะ เพราะเป็นการเน้นที่ปัญหาของผู้อ่านแต่ละคน ในขณะที่เดียวกันหากผู้อ่านอ่านเนื้อหาที่ง่าย และถูกจำกัดความสามารถในการอ่าน (ซึ่งเป็นการจำกัดการพูดออกมาจากความคิด เพราะการพูดออกมาจากความคิดสามารถเกิดขึ้นเองในตัวผู้อ่าน) ผู้อ่านจะไม่สามารถสื่อสารในสิ่งที่ผู้อ่านคิด และสิ่งที่ผู้อ่านปฏิบัติได้ทันที จนเป็นปัญหาที่ทำให้ผู้อ่านสามารถตอบสนองต่อสิ่งที่อ่านได้ช้า ดังนั้นการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นคำพูดจึงช่วยพัฒนาการตอบสนองของผู้อ่านได้

ฮีตัน (Heaton. 1975 : 105 - 121) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นแบ่งออกเป็นหลายประเภทซึ่งแต่ละประเภทก็มี การวัดความรู้ของผู้เรียนในหลายๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความเข้าใจในเนื้อเรื่อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การจับคู่คำให้สอดคล้องกัน ผู้เรียนจะต้องขีดเส้นใต้คำที่เหมือนกันกับคำที่อยู่ฝั่งซ้ายมือ ตัวอย่างเช่น

now bow/not/how/now/mow
sheep shop/shape/sleep/heap/sheep

2. การจับคู่ประโยคให้สอดคล้องกัน ผู้สอบจะต้องจำประโยคที่ครูอ่านให้ฟังเร็วเท่าที่จะสามารถทำได้ซึ่งประโยคประกอบไปด้วยคำที่เหมือนกันในลำดับเดียวกัน ครูจะอ่านประโยคให้นักเรียนจำ ต่อมาครูอ่านตัวเลือกทั้ง 4 ตัวเลือกให้นักเรียนฟังซึ่งจะมีเพียงแค่ตัวเลือกเดียวที่เหมือนกันกับประโยคที่ครูอ่านในขั้นต้น ตัวอย่างเช่น

(1) Tom is not going to your school.

- A. Tom is not going to your pool.
- B. Tom is going to your school.
- C. Tom is not coming to your school.
- D. Tom is not going to your school.

3. การจับคู่รูปภาพและประโยคให้สัมพันธ์กัน แบบทดสอบนี้จะมุ่งไปที่คำและความเข้าใจประโยคโดยการให้รูปภาพเพื่อทดสอบทักษะนี้ ซึ่งแบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.1 ผู้สอบจะต้องมองดูรูปภาพทั้งสี่รูปจากนั้นอ่านประโยคที่อยู่ข้างล่างภาพแล้วเลือกหนึ่งภาพที่สัมพันธ์กับประโยคมากที่สุด ตัวอย่างเช่น

150 Writing English Language Tests

Type (a) This type of item is similar to that used in the listening comprehension section and described on Page 67. The testee looks at four pictures and then reads a sentence about one of the pictures. He is required to identify the correct picture.

They are cycling to work.

He is showing her the photograph.

Type (b) This type is similar to the previous one but is much more complex. In this type, one picture is required for each item instead of four. The testee looks at a picture and reads four sentences, only one of which is about the picture. He then has to select the correct sentence.

A. Ann is showing the ball to Peter.
B. Peter is kicking the ball to Ann.
C. Peter is kicking the ball to Ann.
D. Ann is kicking the ball to Peter.

151 Facing Reading Comprehension

A. The boy under the tree is reading the book.
B. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
C. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
D. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.

Type (c) Although this item type is referred to here as a matching item, it could equally well refer to the type of a matching item in which the testee is required to match the sentence with the picture. In this particular instance, the same item is used to select the correct sentence which matches the picture.

Four of the following sentences agree with the picture. Put a circle round the letter of each of the four sentences.

A. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
B. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
C. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
D. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.

Type (d) This item type is referred to here as a matching item, it could equally well refer to the type of a matching item in which the testee is required to match the sentence with the picture. In this particular instance, the same item is used to select the correct sentence which matches the picture.

Four of the following sentences agree with the picture. Put a circle round the letter of each of the four sentences.

A. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
B. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
C. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
D. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.

They are cycling to work.

150 Writing English Language Tests

Type (a) This type of item is similar to that used in the listening comprehension section and described on Page 67. The testee looks at four pictures and then reads a sentence about one of the pictures. He is required to identify the correct picture.

They are cycling to work.

He is showing her the photograph.

Type (b) This type is similar to the previous one but is much more complex. In this type, one picture is required for each item instead of four. The testee looks at a picture and reads four sentences, only one of which is about the picture. He then has to select the correct sentence.

A. Ann is showing the ball to Peter.
B. Peter is kicking the ball to Ann.
C. Peter is kicking the ball to Ann.
D. Ann is kicking the ball to Peter.

151 Facing Reading Comprehension

A. The boy under the tree is reading the book.
B. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
C. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
D. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.

Type (c) Although this item type is referred to here as a matching item, it could equally well refer to the type of a matching item in which the testee is required to match the sentence with the picture. In this particular instance, the same item is used to select the correct sentence which matches the picture.

Four of the following sentences agree with the picture. Put a circle round the letter of each of the four sentences.

A. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
B. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
C. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
D. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.

Type (d) This item type is referred to here as a matching item, it could equally well refer to the type of a matching item in which the testee is required to match the sentence with the picture. In this particular instance, the same item is used to select the correct sentence which matches the picture.

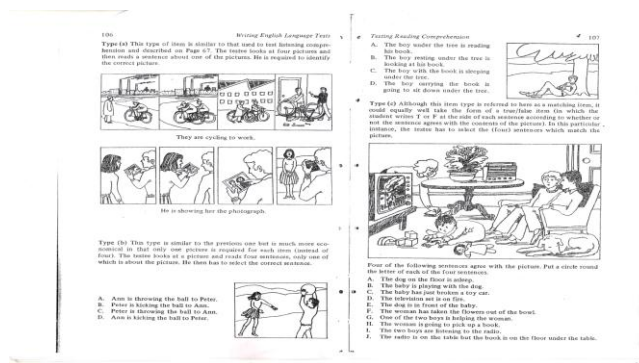
Four of the following sentences agree with the picture. Put a circle round the letter of each of the four sentences.

A. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
B. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
C. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.
D. The boy is sitting under the tree in the shade of the tree.

3.2 ผู้สอบมองดูภาพด้านขวามือจากนั้นอ่านประโยคทั้งสี่ประโยคแล้วเลือกคำตอบที่สัมพันธ์กับรูปภาพมากที่สุด ตัวอย่าง เช่น

- A. Ann is throwing the ball to Peter.
- B. Peter is kicking the ball to Ann.
- C. Peter is throwing the ball to Ann.
- D. Ann is kicking the ball to Peter.

3.3 ผู้สอบจะต้องเลือก 4 ประโยคที่สัมพันธ์กับรูปภาพ ตัวอย่างเช่น

Four of the following sentences agree with the picture. Put a circle round the letter of each of the four sentences.

- A. The dog on the floor is asleep.
- B. The baby is playing with the dog.
- C. The baby has just broken a toy car.
- D. The television set is on fire.
- E. The dog is in front of the baby.
- F. The woman has taken the flower out of the bowl.
- G. One of the two boys is helping the woman.
- H. The woman is going to pick up the book.
- I. The two boys are listening to the radio.
- J. The radio is on the table but the book is on the floor under the table.

3.4 การทดสอบการอ่านแบบ ถูก-ผิด แบบทดสอบการอ่านแบบถูก - ผิดนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.4.1 แบบทดสอบถูก - ผิด โดยมีเนื้อหามาจากความจริงทั่วไป ตัวอย่างเช่น

E.g. Put a circle round the letter T if the statement is true. If it is not true, put a circle round the letter F.

1. The sun rises in the west.	T	F
2. Fish can't fly, but birds can	T	F
3. Lagos is as large as London	T	F
4. When ice melts, it turns into water.	T	F

3.4.2 แบบทดสอบการอ่าน ถูก-ผิด ที่ขึ้นอยู่กับ การถอดความจากการอ่าน ซึ่งการทดสอบประเภทนี้เป็นการทดสอบที่จะมีเนื้อหาให้ผู้สอบอ่านแล้วตอบคำถามถูก-ผิด โดยอิงคำตอบจากเนื้อหา

3.5 แบบทดสอบแบบปรนัยที่เป็นข้อความสั้นๆ แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 เป็นรูปแบบของข้อสอบที่ใช้ทดสอบความเข้าใจทางด้านคำศัพท์และบริบทในเรื่องที่อ่าน โดยผู้เรียนจะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์เป็นสำคัญถึงจะสามารถเลือกตัวเลือกได้ว่าตัวเลือกใดมีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง เช่น

- The eyes are wonderful teachers-even musicians, who deal with sound, learn as much by (doing, watching, practicing) as by listening.

รูปแบบที่ 2 เป็นรูปแบบที่ทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา ผู้สอบจะต้องเลือกตัวเลือกที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกับข้อความที่กำหนดมาให้ ซึ่งตัวเลือกทั้ง 4 ตัวเลือกที่ผู้ออกแบบทดสอบได้ออกแบบนั้นจะมีบางส่วนของวลีที่ผู้ออกแบบได้ ดังนั้นผู้เรียนจะต้องใช้ความสามารถทางโครงสร้างภาษาเพื่อที่จะเลือกตัวเลือกที่มีความสัมพันธ์กับข้อความเดิมมากที่สุด เช่น

- John is not as tall as Miss Green but he's a little taller than Jill.
 - a. Miss Green is taller than John and Jill
 - b. John is not as tall as Bill
 - c. Miss Green is taller than John but not as tall as bill
 - d. Bill is taller than John and Miss Green

รูปแบบที่ 3 รูปแบบนี้ประกอบไปด้วยข้อความสั้น ๆ ที่คัดลอกออกมาจากเนื้อเรื่อง ผู้สอบจะต้องตอบคำถามในแต่ละตอนเพียงหนึ่งคำถามเท่านั้น เช่น

The president was taking to a young woman in the crowd when Bill suddenly caught sight of a man standing several yards behind her. The man had something in his hand: it was a short stick.

What made Bill notice the man in the crowd?

- a. He was very close to Bill.
- b. The president was taking to him.
- c. He was standing in front of the woman.
- d. He was carrying a stick.

3.6 แบบทดสอบแบบปรนัยที่เป็นข้อความที่ยาวขึ้น ในรูปแบบนี้ผู้เรียนจะได้ทำข้อสอบการอ่านเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้น โดยผู้เรียนจะต้องอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดเพื่อความเข้าใจในการตอบคำถามหลังจากที่อ่านเนื้อเรื่องจบ แบบทดสอบประเภทนี้จะทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้ที่ออกข้อสอบพึงหลีกเลี่ยงการตอบคำถามที่ให้จับคู่คำหรือวลีแต่ควรที่จะให้ผู้สอบได้ตีความจากเรื่องที่อ่าน แล้วตอบคำถามจากเรื่องซึ่งรูปแบบนี้จะสามารถวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้มากกว่า

3.7 แบบทดสอบแบบให้เติมคำลงในช่องว่าง รูปแบบการทดสอบประเภทนี้ต้องการให้ผู้สอบเลือกเติมคำหรือวลีที่เหมาะสมลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 ประกอบด้วยประโยคที่เว้นช่องว่างสำหรับเติมคำหรือวลีที่หายไปให้ถูกต้องที่สุดตามเนื้อเรื่อง ผู้เรียนจะต้องอ่านเนื้อเรื่องแล้วเขียนคำตอบลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

รูปแบบที่ 2 ประกอบด้วยช่องว่างที่อยู่ในเนื้อเรื่อง รูปแบบนี้นอกจากจะวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้ว ยังวัดความสามารถทางคำศัพท์และไวยากรณ์อีกด้วย โดยผู้เรียนจะต้องอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดและเลือกคำตอบที่เป็นตัวเลือกประมาณ 4 - 5 ตัวเลือก มาเติมลงในช่องว่างในเรื่องเพื่อให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์

กลวิธีสตาร์ท

1. ความหมายของกลวิธีสตาร์ท

นักวิจัยหลายท่านต้องการคิดค้นกลวิธีหรือได้เสนอวิธีการช่วยเหลือการสอนการอ่านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างหลากหลาย ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของกลวิธีสตาร์ท พอสรุปได้ว่า (START : Student and Teachers Actively Reading Text) หมายถึง กลวิธีที่ส่งเสริม

การอ่าน โดยขั้นตอนต่าง ๆ มีการสอนการอ่านที่ใช้อภิปัญญาส่งเสริมให้นักเรียนมีภาระงานในการอ่านคิด วิเคราะห์โดยมีครูและเพื่อนคอยให้ความช่วยเหลือและจากนั้นกิจกรรมในขั้นตอนทั้งหมดจะช่วยให้ผู้เรียน สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านด้วยการเสริมการเรียนรู้และการใช้อภิปัญญา อีกทั้งพบว่า สการ์ลาซได้คิดค้นกลวิธี สตาร์ท (START : Students and Teachers Actively Reading Text) เป็นกลวิธีที่ถูกคิดค้นเพื่อฝึกฝน การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจสำหรับผู้เรียนให้มากขึ้น ในระหว่างการอ่านออกเสียงและการอ่านคนเดียว ที่เป็นส่วนหนึ่งของความสามารถในการอ่านและการเขียนที่ถูกได้กำหนดไว้

เพียร์สัน และ คูเพนแฮฟเวอร์ (Pearson and Koppenhaver. 2010 : 2) ได้กล่าวว่า การอ่านไม่ใช่การอ่านออกเสียงคำที่ใช้เขียนโดยทั่วไป หากแต่เป็นการเกิดการเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เขียน ต้องการสื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้หรือเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ฉะนั้นครูผู้สอนต้องมีความชำนาญในการเลือกใช้กลวิธี ที่เหมาะสมในการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความรู้ความ เข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างแท้จริง และได้กล่าวถึง คำว่าความเข้าใจ ที่ถูกให้คำนิยามว่าเป็นทักษะการให้ ความหมาย ทฤษฎี และกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านคาดเดาเหตุการณ์ก่อนการอ่าน และเมื่ออ่านแล้ว จึงมีการจินตนาการ ได้เริ่มอ่านบทอ่านที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ดี รวมไปถึงการตั้ง คำถามซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญ

2. ความสำคัญของกลวิธีสตาร์ท

เพียร์สัน และ คูเพนแฮฟเวอร์ (Pearson and Koppenhaver. 2010 : 3) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของกลวิธีสตาร์ทกับความเข้าใจไว้ว่า การเรียนรู้เพื่ออ่านและทำความเข้าใจเป็นกิจกรรมที่ เกิดขึ้นในสังคมทั่วไป ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการอ่านและได้รับการส่งเสริมการคิดเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ในบทความที่พูดสนทนา เพื่อจัดลำดับความสำคัญของความคิดเห็นและสนับสนุนกับเกี่ยวกับข้อมูลบท อภิปรายที่อ่าน ที่อาจได้อ่านกับร่วมกับเพื่อน ๆ ผู้ปกครอง และครูผู้สอน ตลอดจนเน้นในขั้นตอนการสรุป ความ ถือเป็นขั้นหลังการอ่านที่สำคัญเนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสตรวจสอบความเข้าใจการอ่านของตนเอง และเมื่ออ่านไม่เข้าใจ ผู้เรียนต้องกลับไปอ่านใหม่อีกครั้ง ทำให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์มากขึ้น จนทำให้ ได้ใจความสำคัญและรายละเอียดสำคัญที่ใช้ในการสรุปความ

คณะผู้วิจัยได้สรุปเกี่ยวกับความสำคัญของกลวิธีสตาร์ทไว้ว่า กลวิธีสตาร์ทของสการ์ลาซ เป็นกลวิธี ที่ช่วยส่งเสริมการสอนการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี เนื่องจากเป็นกลวิธีที่ออกแบบเพื่อเป็นเครื่องมือในการ ส่งเสริมความเข้าใจการอ่าน การจัดขั้นตอนของวิธีการสอนอย่างชัดเจนเพื่อส่งเสริมการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษ และการประเมินความเข้าใจ ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการคิดอภิปัญญา การคิด วิเคราะห์ การตีความและสรุปความ อีกทั้งผู้เรียนในทุกระดับได้รับการสอนให้ใช้หลักอภิปัญญาเพื่อเป็นการ ควบคุมพฤติกรรมการอ่านของตนเองว่าควรอ่านอะไร อ่านอย่างไร แก้ไขปัญหาระหว่างครูกับนักเรียน และ นักเรียนกับนักเรียน เป็นกลวิธีการสอนอ่านที่เสริมสร้างการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่านด้วยกันได้

3. จุดมุ่งหมายของกลวิธีสตาร์ท

เพียร์สัน และ คูเพนเฮฟเวอร์ (Pearson and Koppenhaver. 2010 : 14) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการใช้กลวิธีสตาร์ทไว้ว่า กลวิธีสตาร์ทเป็นกลวิธีที่ครูผู้สอนต้องการมุ่งเน้นเกี่ยวกับการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปพร้อมกับเกิดความเข้าใจในทฤษฎีการคิดอย่างมีขั้นตอน กล่าวคือ ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องเตรียมพร้อมผู้เรียนก่อน โดยการอธิบายโครงสร้างต่าง ๆ ที่เป็นขั้นตอนการสอนอย่างชัดเจน ออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่นำไปให้ผู้เรียนได้คิดแบบมีเสียง (Think - Aloud) ในขณะที่อ่านออกเสียง แล้วจึงดำเนินการสอนอ่านและฝึกการคิดวิเคราะห์ ตีความ ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติที่ให้ผู้เรียนได้เลือกบทเรียนที่มีความสนใจด้วยตนเอง

เบลสท์ (Blast of NYC Teaching Fellow. 2008 : Web Site) จากการศึกษาของสการ์ลาซ ได้แสดงให้เห็นว่า จุดมุ่งหมายของกลวิธีสตาร์ท คือ เพื่อช่วยเหลือการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นสำคัญ ดังที่สการ์ลาซได้ทำวิจัย พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีการใช้กลวิธีสตาร์ทในการเรียนการอ่านมีความเข้าใจในการอ่าน Gates-MacGinitie มากกว่ากลุ่มที่มีการควบคุมการเรียนการอ่านแบบธรรมดา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมการเรียนการสอนเรื่องการอ่านจับใจความให้นักเรียนทุกคนในแต่ละวัน เพื่อที่จะส่งเสริมและพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับผู้เรียนทุกคนโดยไม่คำนึงถึงระดับความสำเร็จ

4. ขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีสตาร์ท

เบลสท์ (Blast of NYC Teaching Fellow. 2008 : Web Site) ได้อ้างถึงขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีสตาร์ทว่า สการ์ลาซได้สรุปถึงขั้นตอนการสอนว่า “การเรียนการสอนการอ่านโดยตรงเพื่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมไปถึงการที่ครูผู้สอนได้ออกแบบกลวิธีการสอนและอธิบายวิธีการใช้ในรูปแบบหรือขั้นตอนนั้น ๆ ว่าใช้เมื่อไหร่ และใช้อย่างไร อีกทั้งครูผู้สอนควรให้ฝึกและทบทวนเมื่อมีโอกาส โดยต้องยืดหยุ่นระยะเวลาในการอ่านแบบคนเดียว” ตลอดจนได้กล่าวถึงกลวิธีสตาร์ท (START) โดยได้อ้างอิงมาจากแนวคิดที่ว่า กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุดในขณะที่นักเรียนกำลังจดจ่อในการอ่าน สการ์ลาซได้ดำเนินการศึกษาในกลุ่มผู้เรียนที่มีการควบคุมการเรียนการอ่านแบบธรรมดา และกลุ่มที่มีการใช้กลวิธีสตาร์ทในการเรียนการอ่าน ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ในช่วงการสอนอ่านต้องได้ฝึกออกเสียงทุกวัน ครูผู้สอนจะต้องสอนเกี่ยวกับกลวิธีสตาร์ท ทั้งรูปแบบโครงสร้างในแต่ละขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ท มีการเพิ่มเนื้อหาใหม่ในทุก ๆ วัน และทบทวนเนื้อหาหรือทักษะเดิมที่ได้สอนไปก่อนหน้านี้อย่างรวดเร็ว อาจสรุปได้ทั้งหมด 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นก่อนการอ่าน (Before reading) :

- การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring)

ขั้นระหว่างการอ่าน (During reading) :

- การจินตนาการภาพ ฉาก ของเรื่อง (Visualizing)

- การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making connections)
- การตั้งคำถาม (Questioning)

ขั้นหลังการอ่าน (After reading) :

- วิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determine Main Idea)
- การสรุปความ (Summarizing)
- การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Prediction)
- ประเมินค่า (Making Judgments)

ครูผู้สอนอาจใช้โน้ตจดบันทึกการทำงาน การจินตนาการจากภาพ และการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมจากนั้นติดใส่ไว้ในหนังสือเพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านออกเสียงในลำดับต่อไป

5. หลักการจัดกิจกรรมการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจกับกลวิธีสตาร์ท

เพียร์สัน และ คูเพนแฮฟเวอร์ (Pearson and Koppenhaver. 2010 : 2 - 4) ได้เสนอแนะหลักการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจกับกลวิธีสตาร์ทไว้ ดังนี้

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการสอนโครงสร้างการอ่านอย่างหลากหลาย ดังเช่น วีกอสกี (Vygotsky. 1978) เพื่อที่จะสามารถทำให้เด็กสามารถรู้รอบได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และในหลักการสอนโครงสร้างนี้ ครูผู้สอนจัดโครงสร้างและกิจกรรมที่สนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาทางความรู้และพร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่ สการ์ลาซ (Scharlach) อีกทั้งเพียร์สัน และ คณะ ได้เห็นตรงกันกับหลักการที่กล่าวมาข้างต้นว่า การมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและการอภิปรายในบทอ่านหรือเนื้อเรื่อง เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการพัฒนาเกี่ยวกับความเข้าใจ ซึ่งผู้เรียนต้องได้รับโอกาสในการฝึกทั้งการอ่าน การเขียน และการอภิปรายในบทอ่าน

นอกจากนี้ จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้หลักการอ่าน โดยอ้างถึงคำแนะนำการสอนอ่านว่า ควรมีการมอบหมายการฝึกฝนให้ผู้เรียนที่ละน้อย ๆ แต่คำแนะนำนี้ยังไม่เป็นที่ประสบผลสำเร็จในงานวิจัย อีกทั้งยังมีทักษะและกลวิธีการสอนหลักการอ่านที่มีความบกพร่อง จึงทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงให้การสอนสอดคล้องกันได้ สาเหตุนี้มาจากความไม่ชัดเจนของครูผู้สอนและนักเรียน การออกแบบกิจกรรมและหลักการเรียนรู้ที่ไม่ปรากฏในหลักการอ่านและนักเรียนไม่เกิดแรงกระตุ้นในการใช้ทักษะหลาย ๆ ด้านในเวลาเดียวกัน

อย่างไรก็ตามการใช้กลวิธีการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจให้เกิดเป็นการเรียนสอน ซึ่งคล้ายกับการแสดงผลเหตุผลเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ตามการนิยามในพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ หลักการอ่านในวิจัยนี้ยังได้กล่าวว่า ครูผู้สอนไม่ควรทำการสอนควบคู่ไปกับการออกแบบแผนการสอน เพราะนักการศึกษาจะให้ความสำคัญกับการเลือกแผนการสอนและให้คำแนะนำครูในการออกแบบแผนการสอน

เพียร์สัน และ คณะ ได้พิจารณาผลจากการศึกษาที่หลากหลายของกลวิธีความสามารถในการเรียนรู้และความเข้าใจโดยให้ความสำคัญกับข้อโต้แย้งระหว่างบุคคล ได้ผลทดสอบในระดับดีขึ้นสำหรับการเพิ่มระดับความสามารถในการทำความเข้าใจ คือ มีการแลกเปลี่ยนคำถามจากผู้เขียนบทความกับกลวิธีการสอนและการจัดการ ตัวอย่างเช่น กลวิธี SAIL และที่สำคัญได้กล่าวถึงหลักการฝึกฝนการอ่านให้เป็นกิจวัตร เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความคิดรวบยอด การตั้งคำถาม การนำเสนอ ซึ่งตรงกับกลวิธีพื้นฐานของการวิจัยมีส่วนคล้ายในธรรมชาติ กลวิธีพื้นฐานของการวิจัยที่กล่าวถึง คือ กลวิธีสตาร์ท (START) ซึ่งถูกพัฒนาขึ้นโดยสการ์ลาช (Scharlach) และ เรนโบว์ ดอทส์ (Rainbow Dots) อ้างอิงโดย มูร์ (Moore) และ โล (Lo) ที่ได้แสดงความคิดเห็นและแนะนำเกี่ยวกับกลวิธีการจัดการเรียนการสอนความเข้าใจ มีจุดมุ่งหมายให้สามารถมองเห็นภาพในการใช้วิธีการสอนก่อน โดยครูผู้สอนและนักเรียนผลัดเปลี่ยน ร่วมกันอภิปรายความคิดเห็นและการใช้กลวิธีสตาร์ทนี้ยังได้สนับสนุนหลักเกณฑ์ทางสังคมการเรียนรู้ QARS และการออกแบบการสร้างบทละคร

จากที่กล่าวมาข้างต้น คณะผู้วิจัยเห็นตรงกันว่า กลวิธีสตาร์ทเป็นกลวิธีที่ช่วยส่งเสริมการสอนการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี เนื่องจากเป็นกลวิธีที่ออกแบบเพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความเข้าใจการอ่านตามลำดับขั้นตอนของวิธีการสอนได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาการประเมินความเข้าใจ ทักษะการคิดอภิปราย การคิด การวิเคราะห์ การตีความและสรุปความ ถึงอย่างไรก็ตาม เพื่อการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างยั่งยืนของผู้เรียนในอนาคต ครูต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้แต่เดิมและที่ได้เรียนรู้ใหม่ฝึกฝนได้ครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่านและเขียน แต่ผู้เรียนควรได้รับโอกาสการอ่านที่มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นก่อน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะได้ฝึกการเรียนรู้จากประสบการณ์ในการอ่านของแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

สุริย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลวิธีสตาร์ทเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การทำวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนของนักเรียนหลังการเรียนด้วยกลวิธีสตาร์ทในแต่ละแผนการสอน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 ศิลป์ภาษา (จีน) จำนวน 43 คน ที่เรียนวิชาการอ่านอังกฤษ (อ 42202) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียว เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้กลวิธีสตาร์ท จำนวน 10 แผน รวม 20 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ ทำการทดสอบก่อนและหลังการสอน

และแบบประเมินความสามารถในการเขียนหลังการสอนทุกแผนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นจากระดับอ่อนมากมาเป็นระดับกลางหลังการเรียนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีคุณภาพในระดับดี

2. วิจัยต่างประเทศ

เพียร์สัน และ คูเพนแฮฟเวอร์ (Pearson and Koppenhaver. 2010 : 3 - 4) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนการอ่านโดยใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งกลวิธีสตาร์ทเป็นวิธีการสอนที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้เด็กมีการอ่านที่ดีขึ้น การศึกษาครั้งนี้ถูกออกแบบมาเพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการใหม่ที่มีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย คือ กลวิธีการสอนเพื่อความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนและเนื้อหา โดยใช้เวลาในการทดลอง 5 เดือน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนจำนวน 81 คน โดยเริ่มต้นแบ่งกลุ่มทดสอบเป็นสองห้องเรียน แต่ละห้องควบคุมการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (Scharlach. 2008) ซึ่งครูผู้สอนต้องอธิบายการใช้กลวิธีเพื่อความเข้าใจให้นักเรียนก่อนให้อ่านในใจหรืออ่านออกเสียง จากนั้นนักเรียนจะต้องอ่านและได้รับการฝึกฝนตามบทเรียน กลวิธีฝึกฝน ประกอบด้วยการทำนายหรือการสร้างภาพทำให้เกิดการเชื่อมต่อการตั้งคำถาม การระบุ เพื่อนำไปสู่กระบวนการคิดหาคำตอบ นักเรียนได้สรุปความ ตรวจสอบ ตัดสิน คาคำถามและทำให้นักเรียนในห้องเรียนเข้าใจบทเรียนด้านการอ่าน (ART) ซึ่งเป็นการอ่านอิสระ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แหล่งข้อมูลการอ่านที่รวบรวมก่อนและหลัง ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านและแบบสอบถาม ผลการทำวิจัย คือ นักเรียนที่ได้รับการควบคุมห้องเรียนตามขั้นตอน ทั้งการออกแบบโครงสร้าง คำอธิบาย การเรียนการสอนที่ควบคุม และการเรียนการสอนที่เป็นอิสระ ได้สะท้อนให้เห็นถึงการใช้แผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ ควรฝึกการอ่านออกเสียงและให้ผู้เรียนได้เลือกอ่านแต่ละบทเรียนด้วยตนเอง ผ่านการคิดรวบยอดของความเข้าใจในการเรียนการสอน

สการ์ลาช (Scharlach. 2008 : 20 - 29) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีความเข้าใจโดยใช้กลวิธีสตาร์ทกับการอ่านเนื้อหาพร้อมกันอย่างกระตือรือร้นระหว่างนักเรียนกับครู โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ คือ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน การอ่านผ่านการสร้างรูปแบบหรือโครงสร้างของกลวิธีอ่านเพื่อความเข้าใจ 8 ข้อ และเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้หลักอภิปัญญาในการอ่านจับใจความ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกหลักอภิปัญญานี้แบบอิสระ โดยการเลือกบทอ่านหรือเนื้อหาเอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน 5 ห้องเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งทางทิศตะวันออกเฉียงของสหรัฐอเมริกา หรือนักเรียนจำนวน 81 คน ต่อครู 5 คน โดยวิธีการสุ่มเลือกจากหนึ่งในสาม

วิธีการวิจัย คือ 1) นักเรียนในกลุ่ม ST และกลุ่ม START ทั้งหมดได้ถูกทดสอบให้ใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบอ่านออกเสียง (Read-aloud) และอ่านแบบอิสระ (Independent Reading) โดยเลือกบทอ่านด้วยตนเองเป็นเวลา 3 – 4 วันต่อสัปดาห์ ซึ่งใช้ระยะเวลา 20 นาทีต่อวัน โดยทำการทดสอบทั้งหมด 40 คาบ 2) ครูผู้สอนแนะขั้นตอนการฝึกในโครงสร้างของการเรียนการสอนในระหว่างที่อ่านออกเสียง (Read-aloud) เพื่อที่จะส่งเสริมกลวิธีการทำความเข้าใจ (Comprehension Strategies) 3) นักเรียนในห้องเรียนที่สอนกลวิธีสตาร์ทได้เรียนตามกลวิธี ART (Activity Reading Text) อย่างสมบูรณ์แบบ โดยเป็นการเลือกบทอ่านด้วยตนเอง ฝึกการอ่านทำความเข้าใจเพื่อนำมาสู่การพัฒนาการคิดแบบอภิปัญญา 4) ควบคุมห้องเรียนโดยครูและนักเรียนได้การร่วมมือการอ่านออกเสียงในการอ่านแบบอิสระ ซึ่งนักเรียนได้เลือกเนื้อหาหรือบทอ่านเอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กลวิธีการทำความเข้าใจ 2) โครงสร้างในการเรียนการสอน 3) กรอบการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธี START 4) แบบทดสอบความเข้าใจตามมาตรฐาน Gates-MacGinitie 5) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน และ 6) แบบทดสอบ นอกจากนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการสอนตลอดทั้ง 40 คาบเรียน หรือระยะเวลา 5 เดือน และให้ตอบแบบสอบถามว่าสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการทำความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพของการเป็นนักอ่านที่ดีอย่างน้อยแค่ไหน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพบว่า นักเรียนในห้องเรียนกลุ่ม ST และกลุ่ม START ที่สอนโดยการใช้กลวิธีสตาร์ทเกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นกว่าเดิมตามมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ คือ ผลการทดสอบตามมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ หรือผลการทดสอบตามมาตรฐาน Gates- MacGinitie อยู่ที่ $p < 0.05$ ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนก็แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่อยู่ในกลุ่ม START มีความเข้าใจในการอ่านมากกว่า กล่าวโดยสรุป คือ แรงกระตุ้นจากการใช้ความเข้าใจกับศิลปะการเรียนรู้ด้วยการเลือกบทอ่านเองของนักเรียน สมุดบันทึกเพื่อการคิดวิเคราะห์ มีความสำคัญสำหรับการปรับปรุงการสอนและช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้ นอกจากนี้ยังนักเรียนผู้ที่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนผ่านรูปแบบหรือโครงสร้างของกลวิธีสตาร์ท มีอัตราเฉลี่ยและการแข่งขันการอ่าน รวมถึงผลสัมฤทธิ์ของความเข้าใจในการอ่านมีแนวโน้มมากขึ้นกว่านักเรียนในห้องเรียนอื่น ๆ